

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation w Belgii — Wykładnia przepisów dyrektywy 77/388/EWG: szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zasada neutralności podatkowej — Dostawa towarów zrealizowana zgodnie z umową dotkniętą bezwzględnie nieważnością według prawa krajowego — Oszustwo typu „karuzeli podatkowej” — Utrata prawa do odliczenia przez nabywcę działającego w dobrej wierze

Sentencja

W przypadku gdy dostawa jest realizowana na rzecz podatnika, który nie wiedział lub nie mógł się wiedzieć o tym, że dana transakcja była wykorzystana do celów oszustwa, które zostało popełnione przez sprzedawcę, art. 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przepis prawa krajowego, zgodnie z którym stwierdzenie nieważności umowy sprzedaży na mocy przepisu prawa cywilnego, który powoduje bezwzględnie nieważność umowy jako sprzecznej z zasadami porządku publicznego z powodu sprzecznej z prawem kazy po stronie sprzedawcy, powodował utratę prawa do odliczenia podatku VAT zapłaconego przez tego podatnika. W tym przypadku bez znaczenia jest to, czy nieważność ta wynika z popełnienia oszustwa w podatku od wartości dodanej, czy też powstała ona na skutek innych oszustw.

Natomiast, gdy na podstawie obiektywnych okoliczności zostanie ustalone, że dostawa została zrealizowana na rzecz podatnika, który wiedział lub powinien był wiedzieć, że nabywając towar, uczestniczył w transakcji wykorzystanej do popełnienia oszustwa w podatku od wartości dodanej, stwierdzenie niemożności skorzystania z prawa do odliczenia należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-487/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 i Komisji (WE) nr 2799/1999 — Mleko i przetwory mleczne — Mleko odtłuszczone w proszku — System kontroli obiegu mleka odtłuszczonego w proszku)

(2006/C 212/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): A. Bordes i C Cattabriga, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciel(-e): I. Braguglia, pełnomocnik, i D. Del Gaizo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. L 160, str. 48) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/99 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu (Dz.U. L 340, str. 3) — Ustanowienie systemu kontroli obiegu mleka w proszku nie przewidzianego w ustawodawstwie wspólnotowym

Sentencja

1) Ustanowiwszy jednostronnie system kontroli obiegu mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonego do niektórych celów nie przewidziany w obowiązującym w tym sektorze zharmonizowanym prawie wspólnotowym, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciąży na niej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1255/99 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden -Niderlandy) — Heintz van Landewijck SARL przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-494/04) (¹)

(Przepisy podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Dyrektywa 92/12/EWG — Akcyza — Znaki skarbowe — Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 2 i 27 — Zaginięcie znaków akcyzy)

(2006/C 212/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Heintz van Landewijck SARL

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 27 ust. 1 i 5 dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1) zmieniona przez dziewiątą dyrektywę 78/583/EWG (Dz.U. L 194, str. 16) — Wykładnia dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Zgodność przepisów krajowych z uregulowaniami wspólnotowymi — Znaki skarbowe dla wyrobów tytoniowych — Zaginięcie przed wykorzystaniem

Sentencja

- 1) Zarówno dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, jak i zasada proporcjonalności nie sprzeciwiają się temu, aby państwa członkowskie przyjęły przepisy, które w przypadku zaginięcia znaków akcyzy przed umieszczeniem ich na wyrobach tytoniowych, jeżeli zaginięcie to nie było spowodowane działaniem siły wyższej lub przypadkiem oraz jeżeli nie stwierdzono, że znaki te zostały zniszczone lub uszkodzone w sposób ostatecznie uniemożliwiający ich wykorzystanie, nie przewidują zwrotu zapłaconego podatku akcyzowego, obciążając w ten sposób odpowiedzialnością finansową za utratę znaków skarbowych ich nabywcę.
- 2) Artykuł 27 ust. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że naruszenie terminu notyfikacji nie stanowi istotnego uchybienia proceduralnego, które mogłoby powodować, że zgłoszony z opóźnieniem przepis stanowiący odstępstwo nie znajduje zastosowania.
- 3) Artykuł 27 ust. 1 i 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG należy interpretować w ten sposób, że szczególne zasady poboru podatku VAT przy pomocy znaków skarbowych takie jak zasady ustanowione przez art. 28 ustawy o podatku obrotowym z dnia 28 czerwca 1968 r. (Wet op de Omzetbelasting) są zgodne z wymogami przewidzianymi w tych przepisach dyrektywy i nie wykraczają poza to, co jest niezbędne dla uproszczenia poboru podatku.
- 4) Brak obowiązku zwrotu kwot zapłaconych za znaki akcyzy, które odpowiadają podatkowi od wartości dodanej, w przypadku gdy znaki te zaginęły, zanim zostały umieszczone na wyrobach tytoniowych, a zaginięcie to nie jest spowodowane działaniem siły wyższej lub przypadkiem oraz jeżeli nie stwierdzono, że znaki te

zostały zniszczone lub uszkodzone w sposób ostatecznie uniemożliwiający ich wykorzystanie, nie jest niezgodny z szóstą dyrektywą 77/388, a w szczególności z jej art. 27 ust. 1 i 5.

(¹) Dz.U. C 45 z 19.2.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 czerwca 2006 r. — August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-24/05 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Trójwymiarowy znak towarowy — Trójwymiarowy kształt cukierka koloru jasnobrązowego — Charakter odróżniający)

(2006/C 212/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Przedstawiciele: adwokaci I. Rohr, H. Wrage-Molkenthin i T. Reher)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02 August Storck KG przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji odmawiającej rejestracji trójwymiarowego znaku towarowego stanowiącego kształt cukierka koloru jasnobrązowego dla słodczy z klasy 30 — Charakter odróżniający znaku towarowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 011, str. 1)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) August Storck KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005